

SPECIÁL NA JARNÍ PRÁZDNINY

enerace

Hybridní výtvar party nadšenců z Gymnázia T. G. Masaryka v Litvínově

Ročník 1.

Číslo a datum vydání: 3 / pátek, 8. 3. 2019

„Ideální manželství má dva předpoklady – muž musí být hluchý, žena slepá.“

Sókratés, klasický řecký filosof

Zdroj: <https://citaty.net/citaty-o-zenach/>

JAK TO VIDÍM JÁ...

Jak to vidím já? Jedním slovem bledě. Ne kvůli právě rašícím bledulkám či odstínu oblohy, ale kvůli tomu, co mě (nás) čeká v nadcházejících pár týdnech. Je toho totiž hodně.

Už dnes nezapomeňte na MDŽ. Já osobně se na oslavu těším z jednoho prostého důvodu – mamča nejspíš dostane nějakou čokoládu a kytku z pumpy (co si budeme namlouvat, pořízení v těchto prostorách ušetří čas i nervy spojené s tlačáním se a všudypřítomnou podrážděností v kamenných obchodech), což ale na snaze udělat radost nic nemění, a protože svou mamku znám, jistě se se mnou ráda rozdělí – o tu čokoládu, pochopitelně.

Jen co kytky zavadne, začínají jarní prázdniny. Ať už děláte v termínu od 11. do 17. března cokoli, užijte si volno, protože další těchto rozměrů do konce školního roku nebude. Mě nějaké jarníky zas tak nevzrušují, protože místo toho, abych měla klid, jedu na rodinnou dovolenou. Ta nemá s klidem společného vůbec nic. Dlouhá cesta autem na hory se promění v nekonečnou hned v okamžiku, kdy táta zapne svoje vypalovačky v rádiu, které s přibývajícími kilometry začne prokládat hádkami s navigací – asi to znáte. Lyžování je super, protože s našimi nemusím komunikovat. Stačí předstírat, že je neslyším (tip pro vás).

Z OBSAHU VYBÍRÁME:

Den sv. Patrika
o MDŽ, prázdninách
a sv. Valentýnovi
Horoskop pro muže
Ženy ve filmu
Shin Kicking
Kam na něco na zub
Naši absolventi
Osudové setkání
Horké křeslo TU
Projekt H2AC

Taky nemůžu přijmout fakt, že se blíží žiletková sezóna – ó, ty zpropadené jaro! Asi nepřekvapí, že na sebe nemám nic jarního (dobrá, přiznávám – mám, ale ráno to nikdy nemůžu najít). Nejspíš zůstanu u oblíbeného studentského looku „v tomhle se dobře leží na lavičce“ a šaty nechám na léto. Užily si dost na plesích.

Březen je měsícem knihy. K tomu nemám co napsat, neb poslední dobou čtu jen učebnice. A prezentace. A *Vogue*.

Na co myslím nejvíc, je náš blížící se lyžařský výcvik. Březen – za kamna vlezem, ale kvinta a 1. A budou v Peci. Pod Sněžkou. Je vám snad jasné, že budeme více fotit než lyžovat. Jsme přeci z Generace Z, ne? Už teď šetříme na data, abychom vás

mohli zásobovat příspěvky na sociálních sítích. Špitá se, že dojde i na ikonické fotky v oteplovacích a sportovních podprsenkách...

A teď nevím, jak svůj výlev ukončit... Takže:

1. Ať jaro přinese cokoli, pojďme se řídit heslem „*Co se stalo v březnu, zůstane v březnu*“.
2. Užijte si čtení a uvidíme se v dubnu. *Duben – snad tu ještě budem*.
3. Nežijeme ve středověku, číselná mystika nehraje žádnou roli, takže třetí moudro nemám...

27. března (podle starého kalendáře 11. ledna) – Malvína

JMÉNA V KALENDÁŘI

Malvína (řidčeji Malvina; domácké podoby Malka, Malvínka, Malva) je v České republice řídce používané jméno nejasného původu a významu (mimořadně – dostupné zdroje uvádějí, že k roku 2011 bylo v ČR evidováno 209 nositelek tohoto jména; jaká je situace aktuálně, nejde dohledat, na webu <http://krestnijmeno.prijmeni.cz/Malv%C3%ADna> je uváděno číslo 280, ovšem data jsou naposledy aktualizována k 1.1.2017).

Předpokládá se, že jméno vzniklo buď zkrácením germánské podoby Madalwine (pak by mělo význam *přítelkyně práva* či *spravedlivá*), nebo odvozením z keltštiny (v tom případě by jméno znamenalo *žena jasných očí, brv, čela*). Jméno ale mohlo vzniknout také z gaelského slova *mala mhinn* – „hladké čelo“.

Jméno proslavil skotský básník James Macpherson a velmi populárním se stalo ve Skandinávii.

31. března – Kvido

Kvido (domácké podoby Kvidoš, Kvidonek, Kvídek) nebo také Quido je mužské jméno germánského původu (pochází ze slova horní němčiny *Wido*) s významem *lesní, pocházející z lesa*.

Jméno Kvido není vůbec četné, k 1.1.2017 bylo v ČR evidováno 186 lidí s tímto jménem.

Podíváme-li se na známé nositele uvedeného jména, pak z poslední doby vzpomeňme **Quida Adamce** (1924-2007), jednoho z nejúspěšnějších českých hokejových rozhodčích. V čs. hokejové lize pískal v letech 1952-1969 a bylo mu svěřeno soudcování na sedmi MS, včetně domácího šampionátu v roce 1959. Od roku 1973 působil v české komisi rozhodčích. V roce 2005 byl uveden do Síně slávy IIHF a o jedenáct let později (2016) do Síně slávy českého hokeje.

Quido Adamec a René Fasel - Někdejší český hokejový rozhodčí Quido Adamec (vlevo) byl prezidentem IIHF Reném Faselem uveden do síně slávy. | foto: Michal Růžička, MF DNES

zdroj obrázku: https://www.idnes.cz/hokej/ms-2005/hokejova-sin-slavy-ma-125-novych-clenu.A050514_160112_hokej_ms2005_rav

Den sv. Patrika (irsky *Lá 'le Pádraig* nebo *Lá Fhéile Pádraig*, anglicky *Saint Patrick's Day*)

JINÝ KRAJ, JINÝ MRAV

zdroje uvádějí, datum není potvrzené).

Tento svátek se slaví 17. března na počest sv. Patrika, starověkého křesťanského duchovního působícího v 5. století v Irsku, jímž je patronem (není bez zajímavosti, že on sám se narodil římským rodičům ve Skotsku nebo Walesu). Svatý Patrik byl dle pověr tím, kdo přinesl do Irska křesťanství (datum oslav připadá na den Patrikova úmrtí; jak některé

Jde o státní svátek v Irské republice, Severním Irsku, na ostrově Montserrat a v kanadské provincii Newfoundland a Labrador. V mnoha zemích jsou jeho oslavy rozšířené i přes to, že tam nemá status oficiálního svátku. Hodně populární je například v USA, Kanadě, Austrálii a Evropě – důvodem je skutečnost, že zde žije spousta lidí irského původu, kteří se sem přistěhovali kvůli irskému hladomoru v 19. století.

Řeka Chicago, nabarvená na zeleno při oslavách Dne svatého Patrika v roce 2015

zdroj obrázku:

https://cs.wikipedia.org/wiki/Den_svat%C3%A9ho_Patrika#/media/File:ChicagoStPatricksDay2015.jpg

Lidé po celém světě svátek slaví především hudbou, tancem a popíjením tmavého piva (zelená piva, která se pijí v současnosti a jež jsou speciálně pro tento den připravována, jsou až výdobytkem moderní doby). Poznávacím znamením pro příznivce svatého pastýře je i zelený trojlístek – ten měl podle legendy sv. Patrik použít jako pomůcku při šíření křesťanství, konkrétně při objasňování problematiky Svaté Trojice. Lidé ho v den Patrikova svátku nosí namalovaný na obličejích nebo si jím zdobí oděv. Všeobecně je pro svatého Patrika i Irsko typická zelená barva, což se v den svátku projevuje zejména nošením zeleného oblečení (zelený klobouk je automatický) a požíváním zelených jídel – např. zelených těstovin, špenátu či pistáciové zmrzliny. Na den sv. Patrika obarvili v roce 2015 řeku Chicago na zeleno.

Jedna zajímavost za závěr: Na Den sv. Patrika prezident Irska věnuje americkému prezidentovi křišťálovou mísu plnou trojlístků. Tradice počala během Studené války, kdy Irsko nebylo členem OSN a snažilo se získat přízeň USA; dnes je to symbol přátelství mezi dvěma státy. I tak je krátce po předání mísa zničena tajnou službou USA – protokol říká, že se všemi potravinami, nápoji a rostlinami předloženými prezidentovi musí být zacházeno v souladu s politikou tajné služby. A ta nejspíš vidí irsko-americké vztahy jasně. (zdroj: <https://www.teeway.cz/zajimavosti/5-zajimavosti-o-irskem-svatku-svateho-patrika+a26.htm>)

Ženu květinou neurazíš, ale život okoření změna

Peněženky mnohých z nás ještě nepřestaly krváčet po oslavách sv. Valentýna a už je tady další svátek, jenž naše úspory provětrá – jenže pro koho jiného než pro naše maminky by měly našetřené peníze z kapesného do oběhu jít?!

Jak už jsem v minulém čísle psala, růže je jedna z věcí, která každou ženu nadchne. Co když je ale žena alergická na pyly a květina je pro ni dárek-nedárek? Tady je každá rada drahá. Doba, kdy mnozí z nás ve školní družině vytvářeli přáníčka, je nenávratně pryč. Tak

TRENDY

šokovala prohlášením, že rodina shání jízdu popelářským autem, protože si ji maminka přeje. No, není to originální?!

co s tím? Měla bych pár nápadů – zkuste po domluvě s ostatními členy rodiny vymyslet společný výlet. Utuží se rodinné vztahy, při procházce uděláte něco pro své zdraví a výlet za kulturou vám rozšíří obzory. Ať tak či tak, garantuji vám, že společné chvíle vás natolik vyčerpají, že večer „padnete za vlast“ i bez prášků na spaní. Nejste-li milovníky přírody a kulturní otřesy vás děsí, zvolte dárek v podobě zážitku – kupříkladu jedna moje spolužačka

Mezi tradiční pozorností patří kosmetika nebo knížka – ovšem v tomto ohledu vám poradit nemohu, protože co žena, to jiný vkus. Pokud ale nechcete utrácet, určitě neurazíte drobným videem z vašich fotek – na Google Play jistě naleznete aplikace, které video vytvoří za vás (naše třídní například nedá dopustit na Quik – máme díky tomu zmapovaný červnový intenzivní jazykový kurz na Orlíku a rodiče si kdykoliv mohou připomenout první společné Vánoční těšení).

Pokud vám moje nápady moc nepomohly, budete si muset poradit sami – ovšem obejmout mamku a zašeptat jí, jak moc ji máte rádi a co pro vás znamená, byste určitě neměli zapomenout!

Podoba prázdnin v českých luzích a hájích

A je to tady! Dnes oslavíme Mezinárodní den žen a zítra začíná víkend, na který k naší nemalé radosti plynule naváží jarní prázdniny. PRÁZDNINY – období volna na všech typech českých škol. Ovšem pozor! Jarní prázdniny platí pouze pro základní a střední školy – ty vysoké na nic podobného „nehrají“, protože školní rok na nich není rozdělen na pololetí, ale na semestry, jejichž začátky a konce nebývají s oficiálními pololetími shodné.

Pro české základní a střední školy určuje termíny prázdnin směrnice Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

MOHLO BY VÁS ZAJÍMAT...

Prázdniny na vysokých školách určuje akademický kalendář příslušné vysoké školy; jejich vyhlášení je pak v pravomoci rektora (rektor = nejvyšší funkcionář vysoké školy stojící v jejím čele). Hlavní prázdniny pro vysokoškoláky začínají zpravidla po letním zkouškovém období v první polovině července a trvají do první poloviny září, kdy probíhá zápis do dalšího ročníku. Někdy jsou studentům prázdniny zkráceny různými praxemi; na mnohých školách pak mohou během nich (rozuměj prázdnin)

studenti konat zkoušky v opravných termínech.

Jarní prázdniny (ale i ty podzimní, zimní a velikonoční) jsou bezesporu vítány, ovšem všichni se shodneme, že v oblíbenosti jednoznačně vedou ty hlavní, letní. Možná nevíte, že to byl Josef II., kdo svým nařízením ze dne 24. května 1786 přesunul hlavní prázdniny z původního termínu (září a říjen) na ten současný – červenec a srpen (poprvé hlavní prázdniny začaly v červenci 1787). Důvod byl prostý – děti tak mohly po celý srpen pomáhat svým rodičům na polích...

Vedle řádných prázdnin znají české luhy a háje i tzv. mimořádné prázdniny, jež mohou být vyhlášeny v případě, kdy nějaká událost či okolnost učiní výuku nevhodnou. Ještě „Husákovy děti“ pamatují tzv. *uhelné prázdniny* v mrazivých zimách, kdy školy neměly dost uhlí k vytopení tříd. V současnosti jsou nejčastějším případem tzv. *chřipkové prázdniny* v době chřipkové epidemie. Ty vyhláší zpravidla okresní hygienik ve chvíli, kdy nemocnost mezi žáky dosáhne určité meze a je zapotřebí omezit šíření epidemie.

Redakce GeZ

Horoskop pro muže: Který sport si vybrat?

Berani: Jsou aktivní, energičtí a soutěživí. V oblíbenosti mají sporty, v nichž mohou ukázat své fyzické dovednosti. Zajímají je spíše kolektivní sporty jako např. hokej, fotbal, plavání, nohejbal, ale třeba i aerobik. Motivací pro ně je, když za svůj výkon dostanou nějaké ocenění. Jsou to nenahraditelní vůdci týmu.

Býci: Jsou odhodlaní, systematictí a vytrvalí. Nejraději sportují v přírodě. Když už se Býk k nějakému sportu rozhodne, dělá ho dlouhodobě a poutivě. Preferovanými sporty jsou např. běh na lyžích, plavání a surfování.

Blíženci: Milují sport ve všech jeho podobách. Nesmí se ale nudit. Vyhledávají sporty (pohybové aktivity), při kterých se dá s někým konverzovat, rádi zkoušejí nové sportovní činnosti. Zaujme je především basketball, bowling nebo tenis.

Raci: Jsou citliví a vnímaví, nemají rádi napjaté a vyhrčené situace, v nichž prohrávají. Volí spíše individuální aktivity, protože se nechťejí podřizovat ostatním. Vyhledávají pomalejší sporty jako např. jógu, turistiku či kajakářství.

Lvi: Touží být při sportu obdivováni, potřebují vyhrávat. Při kolektivních hrách se neradi přizpůsobují společné taktice, jsou tvrdohlaví. Preferují spíše samostatné sporty jako např. pétanque, posilování, šerm, veslování.

Panny: Vnímají sport jako péči o zdraví. Důležité pro ně je, aby cvičení probíhalo v čistém prostředí. Znamení Panny preferuje originální sportovní aktivity jako např. golf, jezdeckví a drezuru, karate, krasobruslení, střelbu, tanec.

Váhy: Vyhovují jim skupinové sporty. Váhy by se měly věnovat tělesným cvičením, která napomáhají k vnitřní harmonii a ke zlepšování rovnováhy (mají to v hlavě srovnané). Vhodnými jsou pro ně např. balet, břišní tance, chůze po laně, jóga, krasobruslení, vodáctví.

Štíři: Nejsou zrovna moc trpěliví, při sportování proto potřebují přísný režim. Zbrklou povahu Štírů můžete zkrotit tím, že je donutíte držet se přesného tréninkového plánu. Ideálními sporty pro ně jsou např. běh, bojová umění, kruhový trénink, ragby a triatlon.

Střelci: Jsou nejspokojenější, když mohou fyzické aktivity spojit s cestováním. Pro Střelce jsou vhodné takové sporty, které je naučí sebeovládání – horolezectví, jízda na koni, turistika, vodáctví.

Kozorozi: Jsou vytrvalí a mají velkou sebekázeň. Někdy se až moc podceňují. Neradi zkoušejí nové činnosti. Kozorozi nemají moc rádi týmové sporty, proto doporučujeme jógu, posilování, strečink.

Vodnáři: Sportují rádi, vědí o všech novinkách, nesnášejí nudu a baví je překonávat překážky. Trénovaný Vodnář vyniká mimořádnou vytrvalostí. Badminton, běh na dlouhé tratě, skoky na lyžích, step – to jsou sporty, jimž by měli věnovat svou pozornost.

Ryby: Upřednostňují relaxační režim, během něhož nevydávají tolik energie – ostatně mnozí by nejraději žádný sport nedělali. Znamení Ryb prospějí cvičební aktivity vedoucí k duševní rovnováze – chůze, jóga, tanec.

FILMOVÉ OKÉNKO

Ženy ve filmu

Ženy se objevují prakticky ve všech filmech, ale ve většině z nich se o něžném pohlaví mluví jako o postavě, jež potřebuje být ochraňována či zachráněna; v lepším případě potřebuje pomoc mužského hrdiny nebo nejbližšího okolí. Naštěstí byly ale natočeny i snímky, v nichž hlavní postavu ztvárnilly statečné ženy, které toho spoustu dokázaly, i když jim život házel klacky pod nohy. A právě na tyto filmy se dnes zaměříme – jak jinak, koneckonců, oslavit dnešní mezinárodní svátek žen a matek?

Filmové příběhy o ženách můžeme opět rozdělit na ty, které končí happy endem, a ty bez otřepané formulky „a žily šťastně až do smrti“ – pak se zpravidla jedná o příběhy inspirované skutečnými událostmi. Nabízíme několik filmů posledních tří dekad, jejichž hrdinky by vás mohly ohromit (a oslovit) svou odvahou:

Druhá nebo první (1998, Ed Harris, Susan Sarandon)

Thelma a Louise (1991, Susan Sarandon, Brad Pitt)

Královna Alžběta (1998, Cate Blanchett)

Maléna (2000, Monica Bellucci, Giuseppe Sulfaro)

Gejša (2005, Zhang Ziyi, Ken Watanabe)

G. I. Jane (1997, Demi Moore, Anna Bancroft)

Ďábel nosí Pradu (2006, Meryl Streep, Anne Hathaway, Emily Blunt)

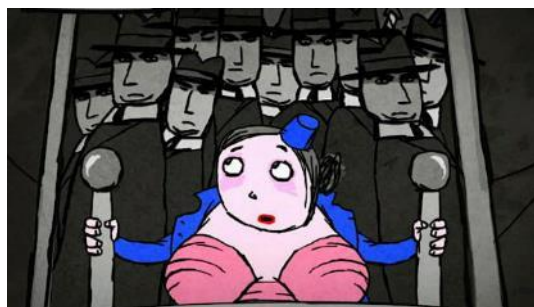
Frida (2002, Salma Hayek, Mía Maestro)

Její případ (2005, Charlize Theron, Frances McDormand, Sean Bean)

Erin Brockovich (2000, Julia Roberts, Albert Finney)

Andělé s ocelovým hlasem (2004, Hilary Swank, Margo Martindale, Lois Smith)

Zrození šampiona (2009, Quinton Aaron, Sandra Bullock)

zdroj obrázku:

<https://www.novinky.cz/kultura/490666-festival-kratkych-filmu-praha-uvede-poctu-bergmanovi-i-silne-zenske-pribehy.html>

V následujících odkazech se dozvíte o dalších snímcích, které dle mnohých žen stojí za zhlédnutí (některé „nabídky“ se opakují, ale snad nám to přívětivý čtenář odpustí). Mezi odkazy si můžete připomenout populární český film **Ženy v pokušení** (2010, scénář a režie Jiří Vejdělek, hl. role Eliška Balzerová, Lenka Vlasáková, Veronika Kubařová), nebo si přečíst recenzi na novinku **Ženy v běhu** (2019, scénář a režie Martin Horský, hl. role Zlata Adamovská, Tereza Kostková, Veronika Kubařová, Jenovéfa Boková):

<http://eurodenik.cz/kultura/15-filmu-s-odvaznymi-hrdinkami>

<https://www.femina.cz/nejsilnejsi-filmove-hrdinky-ze-kterych-by-sis-mela-vzit-priklad/>

<https://www.papirovestesti.cz/dokazes-to-jedenact-silnych-pribehu-o-inspirativnich-zenach-filmove-tipy/>

<https://www.womanonly.cz/tag/filmy-o-zenach/>

<http://tv.nova.cz/clanek/novinky/film-zeny-v-pokuseni-si-vydelal-12-milionu-za-vikend-co-jste-o-snimku-netusili.html>

<https://kulturio.cz/recenze-film-zeny-v-behu/>

A že to ženy nemají lehké ani ve filmu, ani v reálném životě, dokládá následující odkaz:

<https://www.novinky.cz/kultura/493678-jen-osm-procent-hollywoodskych-filmu-rezirovaly-zeny.html>

Kopání do holení (Shin Kicking)

Každý z vás už jistě zažil onu hroznou bolest způsobenou bouchnutím se (přesnější by byl výraz *praštěním se*) do holeně – a víte, že existuje podobně šílený a bolestivý sport? Cílem hry, jež je určena pro ty, kdo mají vysoký práh bolestivosti, je kopat do nepřítelových holení, dokud se tento nevzdá. Proti sobě se vždy postaví dva hráči (obvykle v bílých halenách, to na památku pastevců, kteří tuto drsnou zábavu před čtyřmi sty lety vymysleli), uchopí se rukama za ramena a – START!

Pravidla jsou desetibodová, ale jsou jednoduchá a jejich základem je právě okopávání se. Vyhrává ten, kdo jako první svrhne protivníka dvakrát na zem. Strhnutí ale nesmí být provedeno žádnou technikou juda. Soupeř

musí být složen v důsledku oslabení kopem. Strh, který není kopem doprovázen, neplatí. Kopy nad kolena jsou zakázané – automaticky znamenají bod pro soupeře. Zakázáno je také podrážení nohou.

Součástí zápasu je i rozhodčí, který dohlíží na případné porušování pravidel a na sčítání bodů; kdyby nebylo vítěze, nikdo by se nevzdal. Legenda říká, že někteří hráči na holeních nosili při turnajích boty s ocelovou špičkou – to aby nepříteli co nejvíce ublížili a ten se vzdal. V moderních soutěžích jsou bojovníci povinni nosit měkké boty a kalhoty se slámou pro polstrování. Záchranné složky se také účastní turnajů – v případě úrazů jsou jistě vítanými návštěvníky...

Disciplína má své kořeny v Anglii 17. století a stala se součástí *Cotswold Olimpick Games*, které se konaly pravděpodobně od roku 1612, s přestávkou v letech 1642 až 1660, až do poloviny devatenáctého století. Poněkud drsnější zábavu si oblíbili i horníci z Cornwallu, kteří se okopávali z nudy, či angličtí migranti, kteří ji přivezli do Spojených států, o čemž svědčí zpráva z listu *The New York Times* z roku 1881:

zdroj obrázku: https://www.idnes.cz/xman/styl/kopani-do-holene-shine-kicking-sport-anglickeho-venkova-olympick-games.A180728_213322_xman-styl_fro

zdroj obrázku: <https://www.mirror.co.uk/sport/other-sports/shin-kicking-championships-countryside-extreme-sport-863384>

Redaktor novin zaznamenal i to, že sázkařský kurz byl dva ku jedné pro McWilliamse. Navzdory tomu do souboje nastoupil ofenzivnější Tavish. Nejprve svému protivníkovi načal levou holeně – do krve. Poté mu strhl pět centimetrů kůže z pravé holeně. Během prvních šesti kol favorizovaný McWilliams krvácel tak moc, že si musel nohy „umývat v octu“.

V sedmém kole se však jako zázrakem role vyměnily – Tavish byl jako bez duše, zato McWilliams byl „svěží a začal

hned zpracovávat Tavishovy holeně“, jak popisuje novinář a dodává: „Po následujících sedm kol McWilliamsovi vycházelo úplně vše a podlaha byla zalitá Tavishovou krví.“

zdroj obrázku: <http://0364551.netsolhost.com/WordPress/wp-content/uploads/2013/06/kicking.jpg>

Zápas přesto trval neuvěřitelné dvě hodiny. Bezmocný Tavish chtěl mač vzdát hned nadvakrát, ve třiatvacátém a čtyřiatvacátém kole. „Udělal by to, kdyby nebyl přinucen pohrůzkami násilí od gangu surovců, kteří na něj vsadili,“ uvádí list. Nakonec prohrál. „Neschopen chůze byl dopraven do tohoto města, nyní je v péči dobře známého sportovního centra,“ končí svou dramatickou zprávu filadelfský novinář. (zdroj záznamu článku z *The*

New York Times: https://www.idnes.cz/xman/styl/kopani-do-holene-shine-kicking-sport-anglickeho-venkova-olympick-games.A180728_213322_xman-styl_fro; upraveno)

Paní Macháčková a její pomocnice vs. filmová Popelka

Když jsme v prosinci načrtávali obsah jednotlivých čísel zhruba v horizontu tří měsíců, výběr osobností do rubriky Osudové setkání byl pro nejbližší měsíce poměrně jasný – po náčelnících našeho institutu změní své síly s vybranými postavami pohádkového či mytologického světa osoby, bez nichž by náš ústav jednoduše nemohl fungovat.

V dnešním čísle vyzve **paní Macháčková** na pomyslný souboj filmovou **Popelku**.

OSUDOVÉ SETKÁNÍ

Nejen všechny milovníky české filmové klasiky zaskočila před nedávnem smutná zpráva, že zemřel jeden z nejúspěšnějších českých filmových režisérů a scenáristů **Václav Vorlíček** (3.6.1930-5.2.2019), jenž je podepsán pod takovými pohádkově laděnými skvosty, jakými jsou filmy *Dívka na koštěti* (1971), *Jak utopit dr. Mráčka aneb Konec vodníků v Čechách* (1974), *Jak se budí princezny* (1977), *Princ a Večernice* (1978) či seriály *Arabela* (1979), *Létající Čestmír* (1983), *Křeček v noční košili* (1988) apod. I kdybyste nic z výše uvedeného neviděli, jeden jeho počin přeci jen znáte – v roce 1973 natočil veleúspěšnou pohádku **Tři oříšky pro Popelku** (německy *Drei Haselnüsse für Aschenbrödel*). Vorlíčkova Popelka v podání Libuše Šafránkové je poněkud akčnější než ta z knižní předlohy, ale to nám pro naše srovnání nevadí.

zdroj obrázku:

<https://www.citarny.cz/index.php/knihy-lide/autori-a-knihy/fotografie-fotografove/reziser-vaclav-vorlicek-usmevavy-kouzelnik>

Máte-li alespoň základní povědomí o Popelčině osudu, pak víte, že po smrti

zdroj obrázku:

https://www.lidovky.cz/kultura/ctyricet-pet-let-s-popelkou-muze-nejoblibenejsi-stedrovecerni-pohadku-nahradit-jiny-pribeh.A181220_160219_In_kultura_krku

– pozn. redakce) a ušmudlané pískle. Aby se tak mohlo stát, musí se Popelka dostat z domu, což ovšem není tak snadné – macecha už neví, čím by ji zaměstnala, tak smíchá nějaké luštěniny a obilniny s popelem (varianty se různí) a poručí své nevlastní dceři, aby vše přebrala. Na scéně se objevují pomocníci v podobě holoubků a... Však to dál už znáte. Filmová Popelka miluje přírodu (les), jízdu na koni, nikdy

zdroj obrázku: https://www.idnes.cz/kultura/film-televize/tri-orisky-pro-popelku-norsko.A131224_094255_filmvideo_hro

nezapomene na svého psa, bez odmlouvání pere v ledové řece, doma se otáčí s koštětem a pro každého má vlídné slovo – není proto divu, že ji mají všichni rádi.

A co **paní Macháčková**, vlídná duše našeho gymnázia? Předně byste měli vědět, že podobně jako Popelka i ona má dvě sestry – ovšem vlastní (jednu starší, jednu mladší). S Popelkou ji pojí i láska k lesu, který se jí stal osudným – nejenže v lese 10 let pracovala, ale před 34 lety zde poznala svého prince, pana Macháčka, svého času lesáka (ovšem její manžel lesnictví pověsil na hřebík a než se svou ženou přesídlil na litvínovské gymnázium, dlouho pracoval mimo jiné jako řidič autobusu – mimochodem řídit umí i mnohá jiná vozítka). Stejně jako Popelka i paní Macháčková miluje psy a koní si v lese užila také dost. Ptáte se, jak se dostala z lesa na gymnázium? To vám šli takhle jednou s manželem na

procházku a místní rozhlas oznamoval, že se na gymnáziu uvolnilo místo školníka – k 1.7.1991 byl osud paní Macháčkové zpečetěn...

Zatímco se Popelka starala o jedno malé stavení (ve filmové adaptaci o statek), paní Macháčková toho má na svých bedrech podstatně víc: jakmile se ráno probudí, v první řadě musí vypnout alarm, aby se nespustil poplach. Pak zamíří do tělocvičny, případně do hudebny, aby vše připravila na výuku. Potom zkontroluje výměník tepla, uklidí před školou a kolem ní, vyvenčí svého čtyřnohého miláčka, aby v 7:30 zaujala své místo ve vstupní hale, kde hlavně v zimním období kontroluje čtenářskou gramotnost žáků – nevěřili byste, kolik gymnazistů nerozumí jednoduchému pokynu, že v zimě se prostě přezouvat budou... Od 10:00 do 12:00 má paní Macháčková přestávku; úderem poledne pak nastupuje druhou část své šichty, jež jí oficiálně končí v 16:30 – tedy teoreticky...

Pravda, paní Macháčková je ušetřena klečení u místního potoka, aby přeprala potřebné hadříky (rozuměj ubrusy, závěsy, dresy apod.), zato ale dozoruje úklid celé školy, na němž se podílí. Kdyby měla vše zvládnout úplně sama, asi by se zbláznila, proto zatímco Popelce pomáhali holoubci, ona má k ruce dvě holubičky – Lenku a Dášu. Každá z nich má v rámci konkrétního poschodí na starosti úklid tříd, kabinetů, chodeb a toalet – objektivně řečeno jim to vůbec nezávidíme. Když člověk vidí, jakou podestýlku jsou někteří jedinci schopni za desetiminutovou přestávku vytvořit, je nám našich „holek“ upřímně líto. A to jsme (na rozdíl od nich) ušetřeni pohledu na toalety po skončení přestávky – hlavně pánové svými výkony mnohokrát šokují. Nejenže řada z nich trpí vadou zraku (jak jinak si vysvětlit, že se netrefí do pisoárů), ale mnozí zřejmě doma chodí na suché záchody, o kterých je známo, že do nich není zavedena kanalizace, takže se nesplachují... Ovšem i dívky dokáží překvapit – piknik na toaletách je zřejmě zvyk dovezený z letních dovolených v exotických krajích... Popelka vůbec netuší, čeho byla ušetřena!

Kdo z dnešního „souboje“ vyšel jako vítěz? Pro nás jednoznačně paní Macháčková se svými spolubojovnicemi. Není to jen proto, že má daleko širší záběr povinností, ale zatímco se Popelka po sňatku s princem z úklidu vyvázala (ještě jsme neslyšeli, že by se nějaká princezna oháněla hadrem), paní Macháčková naši školu statečně opečovává již 28 let! A víte co? Když jsme s ní připravovali podklady, poprosila nás, zda bychom vám, žákům, netlumočili její slova – strašně vám děkuje za ochotu, s jakou jí vyhovíte, když vás o něco požádá, a za slušnost, s jakou s ní ve většině případů jednáte; prý za celou dobu na škole nikdy nezažila větší konflikt s žáky... No, uznejte, ona má snad kolem hlavy svatozář!

Redakce GeZ

V příštím čísle: **Manželé Brejchalovi vs. Rumcajs a Manka**

DOPORUČUJEME

Kam na kávu a něco dobrého k zakousnutí?

Pokud vám odpadne první vyučovací hodina, můžete zajít do **bistra v Sokolovně** na snídani. Nově od 8:00 do 11:30 nabízejí lívance, francouzské toasty či anglickou snídani. Od 11:00 se podává polévka, ale pozor – jen v pondělí, ve středu a v pátek. Po zbytek dne (tedy do 15:00) si tam můžete skočit na kafe nebo jako my pro denní dávku pečiva (hlavně před odpoledním vyučováním je to cesta k nezaplacení).

Pokud vás už omrzela Turbo pizza, zkuste zajít o dveře vedle do jejich **nové kavárničky** s výhledem na ulici. Kombinace vůně kávy a pizzy silně připomíná Itálii.

Nejvíc ale doporučuji **Irish cream kafe** z automatu na náměstí za 15 korun. Kdo nevyzkoušel, nepochopí...

Pohyboval se osm let po chodbách našeho gymnázia novodobý Tomáš Klus?

Dominika Hanzu jsme měli možnost vidět v neděli 17. února t. h. na stanici Nova v soutěži The Voice. Nám se Dominikovo vystoupení natolik zalíbilo, že jsme s ním museli udělat rozhovor. Vše se, jak jinak, točilo hlavně kolem soutěže.

Dominik Hanza úspěšně odmaturoval v roce 2017 po osmiletém studiu na našem gymnáziu. Starší ročníky si určitě pamatují nejen jeho věčně rozesmátý obličej, ale i neuvěřitelnou výšku, díky které měl o všem dokonalý přehled.

Dominiku, jednak blahopřejeme k postupu do dalších bojů, jednak by nás zajímalo, jaké pocity momentálně prožíváš?

Bylo to jedno velké wow, protože jsem tam šel trochu s něčím jiným než všichni ostatní –

s českou hudbou a s naprosto odlišným žánrem. To, co se tam stalo, bylo úžasný. To byl vlastně důvod, proč jsem tam šel. Doufal jsem, ale rozhodně si nevěřil natolik, abych tam šel s jistotou postupu.

Proč sis vybral písničku právě od Tomáše Kluse a čím tě jeho tvorba oslovuje?

No, ono to „tam“ není tak jednoduché – to, že si něco vyberu, ještě neznamená, že to budu zpívat. Jsou tam ještě lidé, kteří s výběrem mají co dočinění, ale byla to jedna z možností. Já už Tomáše Kluse párkrát zpíval předtím a volba to byla skvělá. Na jeho tvorbě se mi líbí spojení tradice (Nohavica, Kryl) s troškou popovější hudby. A to je to, co je skvělý – ten pop folk, který bych chtěl dělat já. Tomáš je navíc i bezvadný člověk, takže proto. (smích)

Co tvoje rodina? Podporuje tě v muzice?

Do soutěže jsem se přihlásil sám, ale všichni mě do toho trochu tlačili. Šel jsem až na poslední termín, na úplně poslední casting, v úplně poslední hodinu, co to bylo možné, a ještě před dveřmi sálu jsem si nebyl jistý, jestli vůbec vejdu. Rodina mě podporuje, ježíšmarjá. (smích)

Přemýšlíš o sólové dráze nebo pořád zpíváte společně s Markem Zimanem? Uvažuješ o založení vlastní kapely?

(smích) Marka bych v tom nemohl nechat. Ten je se mnou vždycky. Samozřejmě, že teď jsou nějaké nabídky, kdy musím i jít sám, ale s Markem se určitě rozloučit nehodlám, toho musím mít s sebou.

Budeš se chtít v budoucnu věnovat hudbě profesionálně?

Proto jsem se přihlásil do soutěže – hudbě se chci věnovat profesionálně. Chci se přehoupnout přes takové to chození okolo hudby, občasné hraní někde na plese, na Majálesu nebo na nějakých akcích. Hudbu miluju a chci ji dělat na profesionální úrovni.

Tvoříš vlastní hudbu. Plánuješ vydat své vlastní album?

Dělám vlastní hudbu, píšu vlastní texty a album rozhodně plánuju, ale ono to není tak snadné. Je spousta písniček, které leží v šuplíku. Řadu písni mám rozepsaných – začnu psát, v půlce skončím nebo si dám hodku pauzu, ale pak už se k dokončení nedokážu vrátit, protože se ztratil ten pocit, který byl na začátku. Pár dokončených písni mám, dvě dokonce nahrané, ale chci jich 12, protože to je takové moje osudové číslo. No, určitě mám co dělat.

Máš nějaký vzkaz pro své příznivce?

Já jim to vždycky píšu, ale hrozně moc jim děkuji za každou podporu, za to, co mi píšou, za to, jací jsou; budu tu podporu ještě mnohokrát potřebovat, takže obrovské díky.

Dominiku, děkujeme za tvůj čas a přejeme ti mnoho dalších úspěchů jak v hudební branži, tak v osobním životě!

Maturitou studium nekončí aneb Co bych dala za partu z gymnázia

Lucko, chodila jsi do osmiletého cyklu, do třídy, kterou jsem jako první učila bez přerušení celých osm let. Jak na své studium s odstupem necelých dvou let vzpomínáš?

Lucka Loosová studovala na našem gymnáziu v letech 2009-2017. Litvínov vyměnila za Brno a studium v nejbližší době rozhodně opustit nehodlá.

Na studium v Litvínově vzpomínám především v dobrém. Samozřejmě, že mám i pár ne zrovna milých vzpomínek, ale ty dobré převládají. Ve třídě jsme měli super partu, téměř vždycky jsme drželi při sobě, takže je na co vzpomínat. To mi teď na vysoké škole poměrně chybí, každý si tam totiž „jede to svoje“ a velké party se tam příliš netvoří.

Kam jsi po úspěšné maturitě směřovala své kroky?

Po maturitě jsem se zapsala ke studiu na Pedagogickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, kde studuji obor Speciální pedagogika.

Jak jsi přechod ze středoškolského studia na to vysokoškolské zvládla? A pomohlo ti v tom gymnázium nějak?

Kupodivu byl přechod ze střední na vysokou školu snazší, než jsem čekala. Poměrně rychle jsem se na fakultě zorientovala a dostala se do života vysokoškolačky. Myslím si, že mi v určitých ohledech gymnázium pomohlo, a to především z hlediska všeobecného přehledu. Ovšem vnímala jsem i určitou nevýhodu ve vztahu ke studentům, kteří na VŠ přišli ze střední pedagogické školy, kde se již v rámci osnov seznámili s některými

Ústřední knihovna Pedagogické fakulty MU

zdroj obrázku:

https://cs.wikipedia.org/wiki/Soubor:Brno,_Pedagogick%C3%A1_fakulta_Masarykovy_Univerzity_-_Po%C5%99%C3%AD%C4%8D%C3%AD.JPG

předměty jako třeba pedagogika. Každopádně jsem velmi ráda, že se ve školním roce, ve které jsem maturovala, otevřel volitelný seminář ze speciální pedagogiky, díky němuž jsem se v „tom“ první semestr „neplácala“ jako ostatní, protože už jsem základy „specky“ uměla.

Přiblíž nám, prosím, svou současnou alma mater.

Masarykova univerzita (MU) se nachází v Brně a letos slaví 100. výročí založení. Zájemci o studium si mohou vybrat obory z devíti různých fakult. Já jsem si vybrala fakultu pedagogickou, která sídlí na Poříčí. Předměty se vyučují ve třech budovách; fakultě náleží také moderní knihovna a úplně nová kavárna s názvem Kafinet. Myslím

si, že případné budoucí studenty MU zajímá hlavně přístup učitelů. Nemohu říct, zda je to takto na všech fakultách, ale učitelé a profesori naší fakulty mě velmi mile překvapili. Studenty se nesnaží potopit, ale spíše jim pomoci k lepším výsledkům. Pokud si někdo neví s čímkoliv rady, učitelé mu vždycky poradí a snaží se ho navést správným směrem. Myslím si, že tak by to mělo být. Samozřejmě, že pokud je někdo lempl, tak se mu žádné velké pomoci nedostane.

Litvínov je poměrně malá obec – jak život ve velkoměstě, jakým Brno bezesporu je, zvládáš? Nestýská se ti někdy po klidu maloměsta?

Stýská se mi vždycky maximálně po domově a po rodičích, ale po Litvínovu jako takovém příliš ne. Nechci tím říct, že

Pedagogická fakulta Masarykovy univerzity v Brně

zdroj obrázku: <https://www.santal.cz/reference/detail/flexibilni-ucebny->

bych to v Litvínově neměla ráda, ale Brno je prostě úplně o něčem jiném. V Litvínově není co dělat. V Brně stačí vyjít ven, všude se něco děje, a to se mi na tom líbí. Na druhou stranu Brno není tak uspěchané jako například Praha. Takže je to jednoduše město přímo pro mě.

Co ti na současném způsobu studia vyhovuje nejvíc?

Nejvíce mi vyhovuje propojení teorie s praxí. Většina škol má výuku postavenou především na teorii, takže se

studenti musí nepřetržitě učit na průběžné písemné testy apod. Praxi však většinou ve studiu zařazenou nemají. Teorie bylo hodně v prvním a ve druhém semestru, kde jsem splnila veškeré obecné předměty, od třetího semestru už se věnuji hlavně svým specializacím a praxi, na níž je studium postaveno.

Co bys současným žákům našeho gymnázia v souvislosti s vysokoškolským studiem vzkázala? Na co by se měli připravit?

První problém při nástupu na VŠ je nalézt si bydlení. Někomu se to zdá jako hračka, ale studentů přibývá čím dál víc a míst na bydlení je málo. Pokoje na koleji jsou většinou hned plné, takže jediné, co zbývá, je najít si privát. Jenže tam je zase problém s neskutečně přemrštěnou cenou. Doporučuji tedy začít s hledáním bydlení co nejdříve.

Pedagogická fakulta Masarykovy univerzity, Poříčí 7

zdroj obrázku:

<https://3dwarehouse.sketchup.com/model/d889bc93ac148fb81e934ca17929b20f/Pedagogick%C3%A1-fakulta-Masarykovy-univerzity-Po%C5%99%C3%AD%C4%8D%C3%AD-7?hl=cs-cz>

Žádné další rady mě nenapadají. Tenkrát jsem také žádné nedostala, ale MU má veškerý systém přihlašování předmětů apod. tak přehledný a jednoduchý, že jsem je vlastně ani nepotřebovala.

Pokud bys, řekněme, před nástupem na vyšší stupeň gymnázia měla rozum, jaký máš dnes, změnila bys nějak svůj přístup ke studiu a proč?

Asi bych ho nijak nezměnila. Nemyslím si, že jsem měla ke studiu špatný přístup. Některé předměty mě bavily a některé zase ne. A to by se nezměnilo, ani kdybych měla tenkrát více rozumu. Jsem ráda, že jsem svou energii věnovala především tomu, co mě bavilo.

Už máš představu o tom, co budeš po ukončení bakalářského, potažmo magisterského studia dělat?

Po ukončení magisterského studia bych ráda pokračovala v doktorském studiu. Procházím studiem s nadprůměrnými výsledky a vedení katedry speciální pedagogiky do mě vkládá určité naděje. Byla bych ráda za více pracovních příležitostí, které se s doktorským titulem jistě naskytanou. Chtěla bych se věnovat například práci na naší katedře, nebo pedagogickému výzkumu.

Lucko, děkuji za čas, který jsi našemu časopisu věnovala, a přeji ti hodně štěstí jak na poli studijním, tak i tom osobním 🙏

HORKÉ KŘESLO TŘÍDNÍHO UČITELE

Tato rubrika dává možnost všem třídám, pokud o to budou stát, vyzpovídat svého třídního – stačí k tomu málo: domluvit se s ním, vymyslet pro něho otázky a předat mu je v elektronické podobě. Třídní pak své odpovědi přepoše do naší redakce a my je v dalším čísle otiskneme.

vysoké škole jsem měla štěstí na opravdu zapálené fyziky a do tohoto oboru jsem se zamilovala. Takže po vysoké má u mě trochu větší sympatie fyzika.

Jaké bylo vaše vysněné povolání?

Asi to nepřekvapí, ale já si na učitelku hrála už odmalička.

Co byste dělala s penězi, kdybyste vyhrála v loterii?

Možná bych si splnila ten cukrářský sen a otevřela si pohodovou cukrárnu-kavárnu. A kdyby těch peněz bylo opravdu hodně, tak knihařství. Ruční vazba knih mě v poslední době hodně nadchla a využila bych své kreativní dovednosti. Jenže to by byl v tomhle regionu totálně ztrátový podnik.

Kdybyste mohla vykonávat jiné povolání, jaké by to bylo?

Cukrářka – spojuje moje nadšení pro výtvarnou tvorbu a lásku ke sladkému.

Kolik let učíte na gymplu?

To by žena mého věku už asi neměla prozrazovat, protože se z toho dá snadno zjistit, kolik mi je. Ale prozradím, že počet skutečně odučených let je dvojciferné prvočíslo a příští školní rok bude dělitelné pěti. Zaměstnancem školy jsem o něco déle.

Máte ráda svoji práci a proč?

Jsou chvíle, kdy tuhle práci miluji, když téma studenty zaujme, nadchne. Bohužel těchto chvil ubývá a mně dochází nápady jak zaujmout.

Co nejtrapnějšího se vám stalo a nerada o tom mluvíte?

Žádný velký trapas si nevybavuji a nejspíš bych vám ho neprozradila. Ale dodnes mám noční můru z jedné hodiny fyziky – natáčela se na kameru a já popletla směr magnetického pole magnetu, tedy učivo základní školy.

Učíte raději fyziku nebo matematiku?

Mám ráda oboje a neumím si představit, že bych učila jen jeden z těchto předmětů. Na střední jsem milovala matematiku a biologii, fyziku moc ne, ale nevadila mi. Škola, kterou jsem si vybrala, měla matematiku v kombinaci jen s výpočetní technikou, deskriptivou a fyzikou. Tak jsem si zvolila fyziku. Na

Jak by vypadal váš nejlepší den v životě?

Celkem prostě, myslím. Strávila bych ho s nejbližší rodinou nebo přáteli, měla bych možnost se smát, žasnout, vnímat, že mě mají rádi, a prožila bych něco pozitivního, co se mi vybaví i za 10 let.

Slyšeli jsme, že jste dostala novou kuchařku, tak kdy nám upečete?

Nejspíš až ji najdu počkejte aha, už ji vidím, dala jsem ji na čestné místo vedle Feynmanových přednášek z fyziky. Tak snad to zvládnou do březnové třídnické hodiny. Bezlepkové umím totiž jen makronky a jugoslávský dort, takže to musím nejprve natrénovat a taky nakoupit ingredience.

Cestujete ráda? Pokud ano, tak kam byste se chtěla ještě podívat?

Cestování mám moc ráda a ideálně, když se neseď na místě. Určitě se chci podívat do některé severské země jako Norsko, Švédsko, ale lákají mě i země bývalého SSSR, kde bych mohla oprášit ruštinu.

Co nejraději děláte ve volném čase?

To je o mně, myslím, docela známé, mým koníčkem je kreativní výtvarná tvorba a pečení. Doma mám čtyři skříňky plné kartonů, barev, textilu, korálků a spousty dalších materiálů a na cukrářské pomůcky už v kuchyni jen těžko hledám místo. Nebráním se ani pohybu. Jsem sportovní antitalent, neumím lyžovat a cokoliv kulatého prostě neovládám, ale jízda na kole, chůze, jóga a tanec mi úžasně dobíjí akumulátory.

Co jste všechno vystudovala?

Všechno? Tak jestli čekáte nějaký ohromující seznam, tak vás zklamu. Mám klasické vzdělání, gymnázium a následně vysokou školu – učitelství matematiky a fyziky na MFF UK.

V příštím čísle: **PRIMA** vs. třídní učitelka **Bc. Lucie Klenorová**

Svatý Valentýn na našem gymnáziu

Byli jsme u toho

Oslav sv. Valentýna si nešlo nevšimnout. Ten, kdo nechtěl o svátku lásky ani slyšet, se měl 14. února naší škole vyhnout obloukem. Jako každý rok bylo i letos první patro provoněné (a přelidněné) díky prodeji růží. Ten (rozuměj prodej) měl velký úspěch, nezbyla ani jedna kytička. Všechny obdarované (ale i všichni obdarovaní) se pak

mohly (ale i mohli) procházet po chodbách s růží v ruce.

Letošní oslavy se od těch předchozích trochu lišily – mlsné a vystresované studenty potěšily valentýnské muffiny. Než by Amorův šíp stihl zasáhnout svůj cíl, byly tři krabice domácího, s láskou připravovaného pečiva prázdné. Nikdo se neotrávil, což považujeme za úspěch.

Nejen milovníci cukru si přišli na své – masožravci zajásali při tradiční výpravě do kantýny. Párky v rohlíku s kečupem se na Valentýna podávaly v srdíčkovém ubrousku. Ano, čtete dobře – srdíčkovém! Tuto inovaci naši kluci podpořili i několikrát za dopoledne.

Zdá se, že každý si přišel na své – a je jedno, zda s nekorunovanou královnou květin, či s kečupovým úsměvem na tváři. Oslava se vydařila – co jiného od Valentýna chtít?!

Projekt H2AC aneb Technika na našem gymnáziu

Možná jste si říkali, proč je ve vitrině v 1. patře vystaven model auta s dálkovým ovládáním, když naše škola nikdy neměla s auty nic společného. Vysvětlení je jednoduché – díky nadaci Unipetrol jsme se zapojili do projektu H2AC, který v historii litvínovského gymnázia nemá obdoby. Ve volném českém překladu znamená zkratka H2AC něco jako

„přeměna vodíku na střídavý proud“. Projekt je určen studentům středních a vysokých škol a je zaměřen na propagaci a praktické využití alternativních zdrojů energie, zejména pak vodíku.

Jsou to právě studenti, kteří si mají vyzkoušet, jak vodíkový pohon vlastně funguje. Úkolem je vestavět do RC modelu vodíkovou jednotku a celkově upravit auto tak, aby mělo co nejmenší spotřebu elektrické energie a co nejdelší dojezd.

Závěrečnou fází celého projektu představují povinné závody H2AC Horizon Educational Grand Prix. Týmy ze všech zúčastněných škol poměří s upravenými auty své síly, vítěz pak postupuje do mezinárodního kola.

Náš tým pracuje na modelu od konce ledna letošního roku. K nejstabilnějším členům z řad studentů patří **Jiří Kordanič** (3. A), **Karel Dittrich** (3. A), **Denny Kronych** (septima) a **Otakar Klika** (septima). Pod vedením **Ing. Michala Nechanického** a **Mgr. Martina Laxy** výše uvedení poznávají všechno, z čeho se takový model skládá, učí se vybírat a opracovávat vhodné materiály a zjišťují, co týmová práce vůbec obnáší. **Mgr. Monika Morávková** zastává v týmu roli „palivové referentky“. Pečlivě se stará o vodíkové články potřebné k pohonu auta a vede přesnou statistiku nutnou pro jejich správné používání.

Odborným konzultantem týmu se stal náš absolvent **Jan Možný**. Již v dobách studia na gymnáziu se intenzivně zabýval stavbou RC modelů a nyní se s námi naprosto nezištně dělí o poznatky, bez kterých bychom si často nevěděli rady.

Letošní ročník závodů H2AC se koná 17. dubna v Ostravě a stejně jako několik dalších škol budeme patřit mezi naprosté nováčky, k tomu navíc ze školy s čistě akademickým zaměřením. Proto si říkáme, že není důležité zvítězit, ale úspěšně a bez poruch dojet do cíle.

Mgr. Martin Laxa

ZE ŠKOLNÍCH LAVIC

FTÍPKY

„Lukáši, co udělal Karel IV., když nastoupil po svém otci na trůn?“
„No, první věc, že se posadil.“

Přijde Pepíček domů a ukazuje tatínkovi vysvědčení. Tatínek povídá: „Tak hrozné vysvědčení jsem ještě neviděl!“ A Pepíček povídá: „Já také ne, ale včera jsem to našel ve tvých věcech...“

Přijde paní učitelka do třídy a ptá se: „Děti, kdo si myslí, že je hloupý, ať si stoupne.“ Všichni sedí, jenom Pepíček se postaví. Paní učitelka se ho ptá: „Pepíčku, ty si myslíš, že jsi hloupý?“ Pepíček: „To ne, ale je mi trapný vás nechat stát samotnou!“

„Pepíčku, skloňuj slovo chléb.“ „Kdo, co? - Chléb. S kým, s čím? - Se salámem. Komu, čemu? - Mně.“

Učitelka napsala žákovi do žákovské knížky: „Smrdí, umývat!!!“ Otec odepsal: „Učit, nečuchat!“

S jakým „i/y“ napíšeme větu: „Ženy si hrál_ a muži šl_ poté domů?“ „Ženy si hrály s tvrdým a muži šli poté domů s měkkým.“

Učitel k žákovi: „Kde leží Afrika?“ Žák: „Na mapě...“

Kyslík a draslík si vyjdou na rande... Bylo to OK.

Jeden říká druhému: „Hele, víš, jak jsme ti na střední škole schválně říkali místo Karle Nováku Narle Kováku?“

„No vím a co s tím?“

„Ty vole, včera jsem potkal maníka a ten se jmenoval Lukáš Šustr.“

NEJČASTĚJŠÍ VĚTY PŘED SMRTÍ – mini seriál na pokračování

Kdo bude u té střešnice první, vyhrál... * Jako tou sekerou mě chceš zabít, jo? Hahaha... * Když jedeš na ledu, nesmíš brzdit! * Tak a teď vyzkouším, jestli anakonda sežere celého člověka. * Nevíš náhodou, co je ta tikající věc s displejem, na kterém je 00:05? * Nejsem tak blbej, abych nepoznal granát – hod' to sem! * Já vím, že to byla blbá sranda, ale chápeš to, ne? * Tak teď si napíšeme písemčičku... * Tady zatočíme... * Jé, pruhovaná kočička, a jaká velká... * Ty vole, se pereš jako holka. * Tady to znám, tady žádný zatáčky nejsou. * Jé, hele, ty domorodci nás zvou na večeři. * Zapnout pračku umí snad každý idiot!

VZKAZOVNÍK

Děkujeme všem rodičům, kteří nám svými telefonáty nebo mailovými vzkazy vyjádřili podporu a za naše snažení nás pochválili – moc si vašich pozitivních reakcí vážíme a budeme se i do budoucna snažit, abyste chvilky s naším „hybridátkem“ nepovažovali za promarněné.

S úctou redakční rada Generace Z

Další číslo – pátek, 12. dubna 2019

REDAKČNÍ RADA

generacez.redakce@gmail.com

